

O scrisoare pierduta - Caracterizare Zoe Trahanache

Personajul principal, static, unidimensional, realizat cu mijloace ale comicalului, este singurul personaj feminin din comedie.

Autorul o aseaza pe Zoe in afara registrelor majore ale comicalului care domina piesa, lasand-o sa cada doar sub incidenta comicalului de situatie si de caracter. Eroinei i se refuza o sensibilitate reala si chiar feminitatea, in afara de simpla sa prezenta fizica.

Zoe Trahanache este singurul personaj feminin al "Scrisorii pierdute", avand mai ales menirea de a servi pretextul dramatic prin inscrierea sa intr-un triunghi de efect, indelung practicat si exploatat in literatura: acela al sotiei amante, impartindu-si viata intre sotul inselat si amantul amic al familiei. Preocuparea esentiala a lui Caragiale fiind farsa electorala si nu pretextul ce declanseaza derularea acesteia, el o aseaza pe Zoe inafara registrelor majore ale comicalului care domina piesa, lasand-o sa cada doar sub incidenta comicalului de situatie si de caracter. Eroinei i se refuza o sensibilitate reala si chiar feminitatea, in afara de simpla sa prezenta fizica. Motivul apropierei de Tipatescu nu este unul strict afectiv, cat mai ales unul ce tine de conditiile bovarica si mondene a femeii din societatea inalta a tinutului, de gustul frivol pentru jocul erotic. Astfel ea e alarmata de ideea ca Fanica nu va mai putea fi prefect, dar nici nu accepta propunerea acestuia de a fugi impreuna, o posibila sansa a salvarii presupusei iubiri dintre ei.

Zoe Trahanache este cea care, din neglijenta, pierde scrisoarea compromitatoare, toate resursele sale fiind puse in slujba recuperarii acesteia, obsedata sa-si redobandeasca linistea si sa scape de scandalul public, care i-ar afecta imaginea fidelitatii conjugale.

Intr-o lume profund contaminata de un egoism cronic, ea are mai degraba trasaturi caracteriale masculine, fiind o fire voluntara mult mai hotarata decat Tipatescu in a rezolva conflictul prin compromis. E prinsa in jocul de culise si constienta de influenta pe care o are si de faptul ca desemnarea deputatului nu depinde de alegatori. Isi permite sa exclame: "il sprijin eu, il aleg io...", impunandu-si astfel punctul de vedere, atunci cand Catavencu solicita deputatia in schimbul scrisorii. Pana la recuperarea acesteia, Zoe este intr-o permanenta defensiva activa, insotita de atitudini melodramatice si teatrale fiind decisa sa lupte chiar si impotriva guvernului. Indata ce redobandeste scrisoarea, echilibrul si linistea anterioara i se fac; devine regizoarea manifestatiei publice in cinstea lui Dandanache si nu se retrage in afara scenei, amintindu-i lui Catavencu, devenit marestru de ceremonii, ca "asta nu-i cea din urma camera".